

РЕШЕНИЕ

№ 5866

гр. София, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Пламен Панайотов

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5626** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С. чрез юриск.М. П. срещу решение № 1659 / 11.05.2022 г., постановено по НАХД № 14427 / 2021 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 20-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 602175-F625463/29.09.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП-С., с което на И. Т. К. , на основание чл. 178 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 600 лева, за нарушение на чл. 97а, ал. 4, вр. ал. 1 от ЗДДС.

В касационната жалба са изложени аргументи, че въззивното решение е незаконосъобразно и неправилно, постановено в противоречие с разпоредбите на материалния закон, и съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Касатора счита ,че не е налице маловажност на нарушението ,нито са налице съществени процесуални нарушения ,каквито се твърди че са допуснати в обжалваното решение на въззивния съд. Прави се искане решението на СРС да бъде отменено като се потвърди наказателното постановление. Претендират се разноски.

В съдебно заседание касатора , чрез юриск. Г. , поддържа касационната жалба.

Ответникът по касация - И. Т. К. , редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител. Не изразява становище по същество на спора.

Прокурора при Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за

неоснователна и недоказана, счита решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 от АПК, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, VI-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните, обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и правилно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

В производството пред въззивната инстанция е установена правилно следната фактическа обстановка:

Ответника в настоящия процес - И. Т. К. , като физическо лице, извършващо независима икономическа дейност, бил данъчно задължено лице по чл.3,ал.1 от ЗДДС. К. получил облагаеми услуги с място на изпълнение на територията на страната, за които данъкът бил изискуем от получателя по чл.82,ал.2 от ЗДДС – рекламни услуги: рекламиране отдаване под наем на стаи за гости, от платформа за резервации, извършени от доставчик „В.см В. V“, за което на 13.08.2020 г. К. извършил плащане на 455,48 лв. на доставчика, на която дата и възникнало данъчното събитие и данъкът станал изискуем от получателя по доставката на услугата. Като данъчно задължено лице К. бил длъжен да подаде заявление за регистрация по ЗДДС в законоустановения 7-дневен срок преди 13.08.2020 г. - датата на данъчното събитие, на която данъкът станал изискуем, т.е. в случая до 06.08.2020 г. включително, което задължение той не изпълнил в посочения срок, а направил това със закъснение, по-голямо от 1 година – той подал по електронен път заявление за регистрация по ЗДДС на 24.08.2021 г. Във връзка с това от инспектори при ТД-НАП-С. била извършена проверка, при която били установени гореизложените обстоятелства, които били преценени като извършено от К. нарушение на чл.97а,ал.4,вр.ал.1 от ЗДДС, за което му бил съставен АУАН, а въз основа същия било издадено НП, екземпляр от което бил получен от К. на 30.09.2021 г. - чрез упълномощено от него лице. НП било обжалвано на 05.10.2021

За да отмени НП№ 602175-F625463/29.09.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП-С., въззивния съд е приел ,че извършеното от К. представлява маловажен случай на административно нарушение. Въпреки голямото закъснение на изпълнение на посоченото задължение след законовоопределения срок, районния съдия е счел , че може да се направи извод, че по отношение на това деяние, осъществено чрез бездействие, независимо, че то съставлява административно нарушение, може да се приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН за маловажен случай на такова, тъй като, според вписаното в НП същото е първо, т.е. то се явява изолирано, а не системно и следва да се прецени като единично и инцидентно.

Този извод не се споделя от касационния състав. Според §1, т. 4 от ДР на ЗАНН (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на

липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В конкретния случай въззивният съд не е обосновал мотивирано защо приема ,че процесното нарушение се представлява такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на неизпълнение на задължение от съответния вид.

В конкретната хипотеза не са налице предпоставките за квалифициране на нарушението като маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, доколкото с него са засегнати държавни интереси, относно регистриране и отчитане продажбите, водещо със себе си негативни последици за фиска, тъй като реално не се отразяват постъпилите за търговеца приходи, което го характеризира като такова с висока степен на обществена опасност, именно поради насочеността му към отчетността на последните и значимостта на регулираните обществени отношения в сферата на данъчното облагане. В случая разпоредбата на чл.97а от ЗДДС се явява гаранция за своевременното уведомяване на данъчната администрация за наличието на предпоставките за приложение на процедурата по ЗДДС спрямо съответното задължено лице. Неспазване правилата за регистрацията на юридическите лица по ЗДДС застрашава съществено обществените отношения, обект на защита от посочените разпоредби, поради което и не може да се приеме, че е налице маловажен случай на административно нарушение. Следва да се отбележи, че описаното по-горе неизпълнение на задължение не се отличава от типичните такива случаи и няма основание да се приеме наличието на маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Не са представени доказателства за настъпили форсмажорни обстоятелства, които са били непреодолими за жалбоподателя да изпълни в срок задължението си, вменено му чрез ЗДДС. Продължителността на забавата – повече от една календарна година всъщност е отежняващо обстоятелство, поради което абсолютно неоснователно въззивния съдия е приел обратното. Единствено обстоятелството , че нарушението е извършено за първи път не обуславя маловажност на нарушението ,а рефлектира върху размера на наложената санкция. Не се споделя и извода на въззивния съд ,че в АУАН и НП не е описан субективния елемент на нарушението ,а именно че същото е извършено виновно. Вината като елемент от състава на нарушението се изследва от АНО и ако същия прецени ,че не е налице такава прекратява административно-наказателното производство с което е сезиран или издава НП при наличието на вина. След като е издадено № 602175-F625463/29.09.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП-С.,то следва че административно наказващия орган е приел наличието на доказана вина у нарушителя.

С промяната с ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г. разпоредбата на чл. 28, ал. 1 ЗАНН предвижда, че за маловажен случай на административно нарушение наказващият орган не налага наказание на нарушителя, като го предупреждава писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Същото правомощие е предоставено и на РС с разпоредбата на чл. 63, ал. 4 ЗАНН -

съдът отменя наказателното постановление, когато прецени, че е налице маловажен случай на административно нарушение. В този случай съдът с решението предупреждава нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Действително липсват мотиви относно размера на наложената глоба от АНО,но ако районния съдия е преценил че следва да се намали размера на наложената глоба до установения в разпоредбата на чл.178 от ЗДДС минимум е имал възможността да стори това ,чрез изменение на обжалваното пред него НП ,на основание чл.63 ал.2 т.4 от ЗАНН.

Настоящия касационен състав е на мнение ,че наложения размер на глобата която е 600лв е към минимално определения от законодателя размер от 500лв ,но предвид значителното закъснение за изпълнение на регистрационното си задължение по ЗДДС , с този размер на наказанието ще постигнат целите на генералната и индивидуална превенция.

Както в наказателното постановление, така и в акта за установяване на административно нарушение точно, ясно и конкретно е описано нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават, законовите разпоредби, които са нарушени, като съдът не констатира несъответствие между словесното изписване на обективната страна на деянието и неговата правна квалификация.

Административнонаказващия орган е преценил цялостно и обективно събраните по преписката доказателства, като правилно и законосъобразно, съгласно депозираните по нея писмени такива е достигнал до извода, че е налице осъществен състав на административно нарушение, доколкото данни в обратната посока липсват.

Съгласно чл. 97а, ал. 1 от ЗДДС, на регистрация по този закон подлежи всяко данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6, което получава услуги с място на изпълнение на територията на страната, които са облагаеми и за които данъкът е изискуем от получателя по чл. 82, ал. 2. Съобразно чл. 97а, ал. 4 от ЗДДС, за тези лица възниква задължение за подаване на заявление за регистрация по този закон не по-късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем (авансово плащане или данъчно събитие), като данъчната основа на получената услуга подлежи на облагане с данък. Данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица, вътреобщностното придобиване, както и вносът на стоки по чл. 16 – чл. 25, ал. 1 от ЗДДС. Съгласно чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. В случая е установено, че К. е получател на облагаеми услуги, с място на изпълнение на територията на страната, от данъчно задължено лице извършващо независимата си икономическа дейност в друга държава-членка, във връзка с договорни отношения между тях по предоставяне на услуги.

Съгласно чл. 82, ал. 2, т. 3 от ЗДДС, когато доставчикът е данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната и доставката е с място на изпълнение на територията на страната и е облагаема, данъкът е изискуем от получателя по доставката при доставка на услуги - когато получателят е данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6 от ЗДДС. Безспорно е също, че регистрацията по специалния ред на чл. 97а, ал. 4 от ЗДДС, не е своевременно извършена в срок до 06.08.2020 г. Въз основа на така установените по делото доказателства следва, че касаторът е субект подлежащ на регистрация по чл. 97а, ал. 1 от ЗДДС, което не е изпълнило в срока по чл. 97а, ал. 4 от ЗДДС задължението си да подаде заявление за регистрация, е осъществило състава на административно нарушение по чл. 178 от ЗДДС, за което правилно е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност. Издалия наказателното постановление е изрично оправомощен за това, съгласно отразеното в приложената по делото Заповед № ЗЦУ-1149 /25.08.2020г., издадена от изп. директор на НАП.

Следователно решение № 1659 / 11.05.2022 г., постановено по НАХД № 14427 / 2021 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 20-ти състав, следва да се отмени и вместо него се постанови друго , с което се потвърди наказателно постановление (НП) № 602175-F625463/29.09.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП-С..

Претенцията на касатора за разноси за двете съдебни инстанции е основателно , предвид изхода на спора , като ще следва в полза на ТД на НАП С. да се присъди юрисконсулско възнаграждение в размер на 300лв общо за двете инстанции / по 150лв за всяка инстанция/ .

Водим от горното VI-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Следователно решение № 1659 / 11.05.2022 г., постановено по НАХД № 14427 / 2021 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 20-ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА :

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № 602175-F625463/29.09.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП-С. , с което на И. Т. К. , на основание чл. 178 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 600 лева, за нарушение на чл. 97а, ал. 4, вр. ал. 1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА И. Т. К. от [населено място] с [ЕГН] да заплати на ТД на НАП – С. сумата от 300 лева, представляващи разноси за юрисконсулско възнаграждение за две съдебни инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.